

2. Članak 40. Direktive 2013/32, u vezi s člankom 4. stavcima 1. i 2. Direktive 2011/95, treba tumačiti na način da se, s jedne strane, ocjena dokaza podnesenih u prilog zahtjevu za međunarodnu zaštitu ne može razlikovati ovisno o tome je li riječ o prvom ili o naknadnom zahtjevu i, s druge strane, da je država članica dužna surađivati s podnositeljem zahtjeva kako bi se ispitali relevantni elementi njegova naknadnog zahtjeva kada on u prilog svojemu zahtjevu podnese dokumente čija se vjerodostojnost ne može utvrditi.

(¹) SL C 103, 30. 3. 2020.

Presuda Suda (peto vijeće) od 10. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Supremo – Španjolska) – Van Ameyde España SA/GES, Seguros y Reaseguros SA

(Predmet C-923/19) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Obvezno osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila – Direktiva 2009/103/EZ – Članak 1. točke 1. i 2. – Članak 3. prvi, drugi i zadnji stavak – Pojam „vozilo” – Obveza pokrivanja oštećenja stvari – Doseg – Prometna nezgoda u kojoj je sudjelovalo zglobno vozilo čiji su elementi predmet različitih obveznih osiguranja – Šteta koja je poluprikolici nanesena vučnim vozilom za koje je bila priključena prilikom te nezgode – Tumačenje nacionalnog propisa kojim se isključuje pokriće te štete obveznim osiguranjem od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe tog tegljača”)

(2021/C 297/09)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Supremo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Van Ameyde España SA

Tuženik: GES, Seguros y Reaseguros SA

Izreka

Članak 3. prvi, drugi i zadnji stavak Direktive 2009/103/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. rujna 2009. u odnosu na osiguranje od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe motornih vozila i izvršenje obveze osiguranja od takve odgovornosti, u vezi s njezinim člankom 1. točkama 1. i 2., treba tumačiti na način da mu se ne protivi tumačenje nacionalnog propisa kojim se iz pokrića – a time i iz naknade štete – obveznim osiguranjem od građanskopravne odgovornosti u pogledu upotrebe tegljača isključuje imovinska šteta koju je taj tegljač prouzrokovao na poluprikolici koja je za njega bila priključena prilikom te nezgode.

(¹) SL C 103, 30. 3. 20.